

Ο Μεταξάς και η Υποκρισία της Αριστεράς

Γράφει ο **Ραφαήλ Α. Καλυβιώτης** - Πολιτικός Επιστήμων

Ο Ιωάννης Μεταξάς (1871 - 1941)

Ενώ σήμερα θα έπρεπε να τιμούμε με κάθε επισημότητα και με ομοψυχία την επέτειο της 28^{ης} Οκτωβρίου, υπάρχουν πάντοτε οι γνωστοί 'αρνητές' της που αρέσκονται στο να εισβάλουν σε χώρους όπου διεξάγονται οι παρελάσεις αλλά και στο να επιμένουν με πομπώδες ύφος ότι το «ΟΧΙ» το ξεστόμισε ο ελληνικός λαός και όχι ο Ιωάννης Μεταξάς.

Η Αριστερά, χρόνια τώρα προσπαθεί να ακυρώσει την συνεισφορά του τελευταίου παραγράφοντας τα απτά γεγονότα της ιστορίας ένεκα της δικτατορικής διακυβέρνησής του. Δεν θα ξεχάσω ποτέ την φράση στο βιβλίο ιστορίας της Γ' τάξης του Λυκείου: ***‘ο Ιωάννης Μεταξάς είπε το ΟΧΙ ίσως παρά την βαθύτερη θέλησή του’.***

Και όμως, όλα τα στοιχεία που έχει συλλέξει η ιστορική επιστήμη καταδεικνύουν ότι ο Μεταξάς γνώριζε τις κινήσεις των ιταλικών στρατιωτικών δυνάμεων στον αλβανικό χώρο ενώ είχε ήδη διαρρεύσει αυτές τις πληροφορίες στον βασιλέα Γεώργιο και στην Αγγλία. Μήνες πριν άλλωστε είχε γράψει στον Ιταλό πρεσβευτή ότι «εάν η Ιταλία ήθελε θίξει ζωτικά συμφέροντα της Ελλάδος, και προπαντός την ακεραιότητα του εδάφους της, σας παρακαλώ να τηλεγραφήσετε ότι η Ελλάς θα αμυνθεί της τιμής της και της ακεραιότητός της μέχρις εσχάτων». Αλλά βέβαια, για τους μελετητές της ιστορίας η στάση του δεν προκάλεσε ιδιαίτερη εντύπωση εφόσον ήδη από το 1934 είχε την πεποίθηση ότι «η Ελλάς εν ουδεμία περιπτώσει δύναται να ευρεθή εις στρατόπεδον αντίθετον εκείνον εις το οποίον θα ευρίσκεται η Αγγλία».

Ο Ιωάννης Μεταξάς βέβαια δεν απήντησε «ΟΧΙ». Τουλάχιστον όχι, «ΟΧΙ», επί τη κυριολεξία. Ήδη

προετοιμασμένος για την άφιξη του Ιταλού πρεσβευτή, ξημερώματα της 28^{ης} λαμβάνει το τηλεσίγραφο μέσα στο οποίο απαιτείτο εκ μέρους της ιταλικής κυβέρνησης η ελεύθερη διέλευση του Ιταλικού στρατού από την Ελληνοαλβανική μεθόριο για ανάγκες ανεφοδιασμού και άλλων συναφών διευκολύνσεών του, στη επικείμενη προώθησή του στην Αφρική. «Alors, c'est la guerre» αποκρίθηκε στην γαλλική ο γέρων Μεταξάς στον Γκράτσι, ήτοι, «Λοιπόν, αυτό σημαίνει πόλεμο».

Εντεταλμένος πράκτορας ή όχι, ο Νίκος Ζαχαριάδης από τις φυλακές της Κερκύρας έστειλε εκείνο το περιβόητο γράμμα με το οποίο συστρατευόταν στον πόλεμο έναντι του φασισμού αναγνωρίζοντας στον Μεταξά την ηγεσία της χώρας. Το ίδιο έπραξαν και οι περισσότεροι εκ των κομμουνιστών που ήταν έγκλειστοι και εξόριστοι στις φυλακές. Όχι πολύ αργότερα, ένας άλλος διανοούμενος της Αριστεράς, ο Σπύρος Λιναρδάτος, καίτοι αναφανδόν ενάντιος στο δικτατορικό καθεστώς, θεώρησε ως χρέος του να τιμήσει την επιστήμη του και να μην εντάξει σε αυτήν εισαγόμενα ιδεολογικά σχήματα, αλλά να πει την αλήθεια: ο Μεταξάς πρωτοστάτησε και ηγήθηκε του ελληνικού λαού το 1940.

Η υποκρισία της μεταπολιτευτικής Αριστεράς όμως δεν την αφήνει να αποδεχθεί αυτό το απλό και ξεκάθαρο ιστορικό γεγονός ασχέτως εάν οι ίδιες οι ηγετικές της μορφές το έχουν κάνει στο παρελθόν. Και αυτό διότι δεν θέλει να αποδεχθεί ότι η οργανική σχέση της ελληνικής κοινωνίας με έναν εθνικιστή δικτάτορα σε αυτό το κομμάτι αντανακλά τη σχέση του ηγέτη με τον λαό που ουσιαστικά είναι η σχέση της πολιτικής με την κοινωνία. Αυτό βέβαια δεν προκαλεί και ιδιαίτερη έκπληξη αφού η σχέση της Αριστεράς με τους δικτάτορες ήταν πάντοτε ευέλικτη και επιλεκτική και τα κροκοδείλια δάκρυα για την κατάλυση της δημοκρατίας, λίγους πείθουν πλέον.

Ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος, εξόριστος επί τέσσερα έτη από το Μεταξικό καθεστώς, στο βιβλίο του 'Τα Χρόνια του Μεγάλου Πολέμου' αναφέρει τα εξής :«Λέγουν όσοι αντικρίζουν με εμπάθεια και αυτά τα ανάγλυφα γεγονότα της ιστορίας, ότι το ΟΧΙ δεν το είπε ο Μεταξάς. Ότι το είπε ο Ελληνικός Λαός. Ναι, το είπε ο Ελληνικός Λαός, αλλά αφού το είχε ειπεί ο Μεταξάς. Ο ατυχής και συμπαθής Emanuele Grazzi, εκτελών εντολήν που δεν του άρεσε καθόλου, εξύπνησε, την 3ην πρωινήν, τον Μεταξά και όχι τον Ελληνικόν Λαόν. Εάν έλεγεν ο Μεταξάς ΝΑΙ, πώς θα έλεγεν ΟΧΙ ο Ελληνικός Λαός, που θα εξυπνούσε αργότερα; Θα το έλεγε βέβαια μέσα του και θα το εξεδήλωνε και έμπρακτα, όταν θα οργάνωνε μυστικά την αντίστασή του, αλλά η Αλβανική Εποποιία δεν θα εγγράφετο ποτέ. Ας είμεθα, λοιπόν, τίμιοι απέναντι της ιστορίας. Το μέγα ΟΧΙ είναι πράξις του Ιωάννου Μεταξά».

Το «ΟΧΙ» λοιπόν του Ιωάννη Μεταξά, στεντόριο και καθαρό, ήταν αυτό που ουσιαστικά πυροδότησε την έκρηξη ενθουσιασμού της ελληνικής κοινωνίας σε συνδυασμό με έναν κρατικό/στρατιωτικό μηχανισμό ήδη έτοιμο για πόλεμο και όχι το ανάστροφο. Κακά τα ψέματα.

28.10.2014

Πηγή: www.antibaro.gr/